

obzornik

glasilo delovne skupnosti

Čaka nas velika samoupravna naloga

PRED USTANAVLJANJEM TEMELJNIH ORGANIZACIJ
ZDRUŽENEGA DELA NA BRESTU

Že v letu 1971 je centralni delavski svet imenoval posebno komisijo, katere naloge je proučevanje ustavnih dopolnil in z njimi zvezne zakonodaje. Komisija je bila imenovana zato, da bi opozarjala na spremembe v naših družbenih in gospodarskih ukrepih in bila nato pobudnik potrebnih ukrepov na BRESTU. Na pretekli seji centralnega delavskega sveta so bili v komisijo imenovani trije novi člani, ker so prejšnji odšli iz podjetja. Komisija se je sestala takoj po seji in ugotovila, da je doslej opravljeno pomembno delo — s sprejemom BRESTOVEGA sporazuma s področja ugotavljanja in delitve dohodka in osebnih dohodkov, s čemer so se na BRESTU uzakonili precej novi odnosi.

Smisel temeljnih organizacij združenega dela za BREST pravzaprav ni nekaj neznanega. Novo in verjetno malo preveč učeno je le ime. Proces decentralizacije sam pa se je pričel že v letu 1965, ko so se oblikovale poslovne enote z razmeroma veliko mero samostojnosti. Le-ta je nato iz leta v leto naraščala, da bi dosegla doslej najvišjo točko prav s sklenitvijo omenjenega sporazuma. Da je bila odločitev leta 1965 pravilna, skoraj bi rekli daljnovidna, nam potrjuje razvojna smer cenotne jugoslovanske skupnosti. Morda ne bo preveč drzna trditev, da na BRESTU zahteve ustavnih dopolnil niso povzročile življenjskih pretresov, kot so jih

(ali jih bodo) v marsikaterem drugem podjetju.

Povedano pa ne pomeni, da je delo končano. Ali drugače: delo pri urejanju razmerij v podjetju ni nikdar končano. To lahko opazi vsak posameznik, najbolj pa se zavedajo tega člani delavskih svetov.

Komisija (imenujemo jo na kratko komisija za TOZD) se zaveda, da ni ona tista, ki bo v podjetju določila, koliko in katere TOZD bodo v prihodnje. Njena poglobljena naloga je izdelati in poskrbeti za izvedbo programa, po katerem naj se zdaj tudi formalno odloči, koliko je v podjetju enot, ki pomenijo »delovno celoto, v kateri se uspeh skupnega dela delavcev lahko potrdi kot vrednost na trgu ali delovni organizaciji in je lahko na tej podlagi samostojno izražen«.

Komisija bo predlagala centralnemu delavskemu svetu, naj bi program obsegal štiri poglobljene faze:

1. Seznanjanje članov delovne skupnosti z novostmi, ki jih v naša razmerja vnašajo ustavna dopolnila (predavanja, razgovori, članki v lastnem časopisu).

(To delo je v mnogočem že opravljeno).

2. Določitev organizacijske strukture, to je TOZD v podjetju.

3. Sprejem sporazumov (v smislu splošnih aktov) oziroma prilagoditev že veljavnega novim razmerjem.

4. Sprejem statuta kot procesualnega akta za urejanje razmerij med TOZD v podjetju.

Delo bo zahtevalo seveda precejšnjega navora in skoraj lahko rečemo — potrpežljivosti, saj bo moralo potekati v vseh poslovnih enotah, od katerih vsaka lahko reče svoj »ne«. Zato bo predlog komisije za TOZD predstavljal predvsem z ekonomsko-socioloških stališč analizirano mnenje. Teža odločitve bo seveda padla na vse. Do števila TOZD oziroma do njihovega obsega naj bi po mnenju komisije prišli z glasovanjem. Če že ne v obliki referendumu, pa vsaj z »navadnim« glasovanjem, kjer bo vsak član delovne skupnosti BRESTA izrekel svojo podporo predlogu, ki bo pripravljen po temeljiti predhodni javni razpravi, ali pa bo predlog zavrnil.

Vsem seveda ne bo ustrezno. Ne smemo pozabiti, da sta si volja posameznika in volja skupine pri večinskem odločanju mnogokrat v velikem navzkrižju. Prav zaradi tega proučevalci človeške družbe postavljajo v ospredje svojo trditev, da družbeno organizirane skupine niso vsota posameznikov, ampak je to en osebek, nov, ki ima povsem svoje značilnosti.

Res pa je, da do »kolektivnega glasu« pridemo z glasovanjem vseh posameznikov. Od njega oziroma od števila njih zavisi, kakšna bo odločitev. Odločitev pa bo primerna ali neprimerna, zrela ali nezrela, pravična ali nepravilna ... Gotovo je v tako zastavljenem sistemu odločanja kot ga

imamo oziroma še bolje, kot se nam obeta, dolžnost vsakega, ki sodi, da je nekaj neprimerno, nezrelo ali krivično, da pokaže na take pojave in si prizadeva spremeniti odločitve o njih. Zato tudi ne zadostuje, da so stvari pravilno urejene, mnogi pa sodijo drugače. Morda bi se njihovo mnenje spremenilo, če bi jih podučili ali jim pojasnili, zakaj tako. Tu imata veliko vlogo informiranja in izobraževanja. Ali z drugimi besedami: »tema se preganja z lučjo, ne s palico«.

Gotovo se bomo pri novem načinu odločanja mnogokrat srečali z neljubimi odločitvami. Nadvse pomembno bo na primer vprašanje, kako pri decentralizaciji dohodka doseči potrebno koncentracijo sredstev in podobno. Go-

tovo bo potrebno obrazložiti in utemeljiti vsem odločujočim, da brez združevanja sredstev ni sobodnega gospodarjenja.

Naloga komisije, strokovnih služb in ne nazadnje vseh članov delovne skupnosti bo precejšnja. Potrebno bo poiskati oblike samoupravnega združevanja, določiti, katere zadeve se urejajo skupno, katere po enotah, rešiti vprašanje notranje arbitraže in tako naprej. Poglavitno je, da pri iskanju »mehanizma« za koncentracijo sredstev ne bomo pozabili, da ni dohodka, ki bi bil izven temeljnih organizacij združenega dela in da morajo člani delovne skupnosti, zaposleni v posamezni TOZD, ostati v stiku s svojim dohodkom, ki ga združujejo.

Z. Zabukovec

Prihodnje naloge komunistov

Komunisti v naši občini so ob pismu tovariša Tita in Izvršnega biroja razprave takoj naslonili na na ugotovitve ocene gospodarskega in političnega stanja v občini. Te ocene so plod večmesečnega dela in opredeljuje vse bistvene probleme nadaljnjega razvoja gospodarstva in samoupravnih odnosov. Občinski komite ZKS je oceno posredoval vsem osnovnim organizacijam ZK, skupščini občine, vsem družbeno političnim organizacijam kakor tudi komisijam pri občinski konferenci ZK ter občinskemu komiteju. Vsi ti so dolžni dopolniti svoje programe dela tako, da se bodo naloge, ki izvirajo iz pisma ter ocene družbeno političnih razmer v občini tudi uresničile.

Vse osnovne organizacije so končale z razpravami in sprejele tudi dopolnjene programe dela. Prav tako je tudi občinska konferenca na zadnji seji sprejela dopolnjen program dela komisij. Na zadnji seji občinskega komiteja ZK so zlasti poudarili odgovornost komunistov, ki delujejo v SZDL, sindikatu, zvezi mladine, občinski skupščini, interesnih skupnostih in društvih. Sestali so se že komunisti iz vodstev teh organizacij v želji in zaradi zahteve, da ugotovijo aktivnost komunistov v teh organizacijah in to ne le zaradi snovanja načelnih stališč, soglasanja s sklepi, temveč zaradi ravnjanja komunistov ob sklepih. Izvršilni organi v občinskih konferencah SZDL in sindikatih, so že sprejeli dopolnjene programe, v naslednjih dneh bodo to storile tudi druge družbeno politične organizacije in občinska skupščina. Tudi medob-

činski svet komunistov notranjsko-kraškega območja je potrdil neposredne naloge in aktivnost komunistov v prihodnjem obdobju. Naloge zajemajo prevesem, kako učinkoviteje uveljaviti ustavna dopolnila, uresničiti sklepe 3. seje konference ZKS o socialnem razlikovanju, čim dosledneje uveljaviti naloge v zvezi z gospodarsko reformo in integracijo zlasti v gozdarstvu in lesni industriji ter v gostinstvu, turizmu in trgovini.

Zelo kritičen je bil dosednji odnos med gospodarstvom in lesno industrijo. Zaradi nerazvitega samoupravljanja v gozdnem gospodarstvu je v poslovanju veliko tehnokratizma, pa tudi manipuliranja z delovnimi ljudmi pod krinko samoupravljanja. To je bilo zlasti očitno ob volitvah direktorja. Le odkrit spopad naprednih sil v delovni skupnosti lahko spremeni nemogoče odnose in odstrani tiste, ki nimajo moralno političnih kvalitet in ki se upirajo uveljavljanju ustavnih dopolnil. Komunisti morajo stvari speljati do konca.

Na področju turizma, gostinstva in trgovine bi bilo prav tako potrebno večje sodelovanje občin in podjetij. Sedaj programira vsaka občina zase. Nekatere organizacije pa se zapirajo vase. Komunisti v trgovini in gostinstvu morajo upoštevati sklepe, ki jih je občinska konferenca ZKS občine Cerknica sprejela oktobra 1970, ko je obravnavala problematiko gostinsko-turističnega razvoja v občini Cerknica.

Glede uveljavljanja ustavnih dopolnil pa ugotavljamo, da delo zelo počasi poteka, da je treba pri začetni akciji glede ustanavljanja TOZD vztrajati in vzbuditi spodbudo pri komunistih, v sindikatu in v vodstvu znotraj delovne skupnosti. Konec na 2. strani

Devet mesecev uspešnega gospodarjenja

PROIZVODNJA VIŠJA ZA 50%, PRODAJA ZA 24% IN IZVOZ ZA 18%

OSEMNI DOHODKI NA ZAPOSLENEGA ZNASAJO NA MESEC POCREČNO 1.794. UGODNI POKAZATELJI PRODUKTIVNOSTI, RENTABILNOSTI IN EKONOMICNOSTI

STOPNJA DOBIČKA SE JE GLEDE NA LANSKOLETNO OBDOBJE POTROJILA

Pogoji gospodarjenja letošnjega leta so predvsem povezani s pogoji splošne družbene stabilizacije naodnega gospodarstva in zamrznjenih cen. Ni naš namen v tem sestavku pisati o zunanjih pogojih gospodarjenja, ker so ti veljali tudi za ostala podjetja. Želimo predvsem opisati osnovne kazalce dosežnega poslovnega rezultata Bresta v prvih devetih mesecih letos glede na lansko leto in letni plan.

Ker je proizvodnja izhodišče rezultata, začnimo z opisom te poslovne kategorije. Že uvodoma smo omenili, da je letošnji obseg proizvodnje za 50% višji od doseženega obsega v enakem obdobju lanskega leta. Glede na letni plan pa je doseženi obseg dinamike za 9% nad normalno dinamiko doseganja letnega plana. V prvih devetih mesecih smo dosegli za 202.640 tisoč dinarjev proizvodnje, tako da pričakujemo krepko preseganje postavljenega letnega plana proizvodnje. Zlasti je velik porast proizvodnje furiranega pohištva. Takoj moramo omeniti, da je temu vzrok sprememba asortimenta proizvodnje in uvedba sestavljivega pohištva BARBARA, ki kombiniran s proizvodnjo glasbenih omaric daje zelo ugodne serije proizvodnje. Prav tako je na ugoden rezultat proizvodnje vplivalo povečanje storilnosti delovne sile in aktiviranje kapacitet predhodnih investicijskih vlaganj.

Tudi proizvodnja masivnega pohištva napreduje z normalno dinamiko, ki je zastavljena z letnim planom. Pri proizvodnji tovrstnega pohištva nastaja predvsem vprašanje zagotovitve ustrezne surovine bukovega žaganega lesa potrebne vlažnosti. Tega ne smemo prezreti zlasti, če upoštevamo izredno konjunkturo bukovega žaganega lesa na italijanskem tržišču.

Zožitev asortimenta proizvodnje tapetniških izdelkov in s tem povečanje serij proizvodnje je omogočilo tudi povečanje tovrstne proizvodnje.

Zlasti je ugodno potekala prodaja stolov K-33 saj je povpraševanje presegalo obseg ponudbe skozi celo devetmesečno obdobje.

Proizvodnja kuhinje je presegla lanskoletni obseg proizvodnje za 77%. Ukinitve proizvodnje kuhinje VEGA 55 je pripomogla povečanju proizvodnje, ker so se povečale serije proizvodnje kuhinje VEGA 60.

Proizvodnja primarnih izdelkov je potekala v skladu s po-

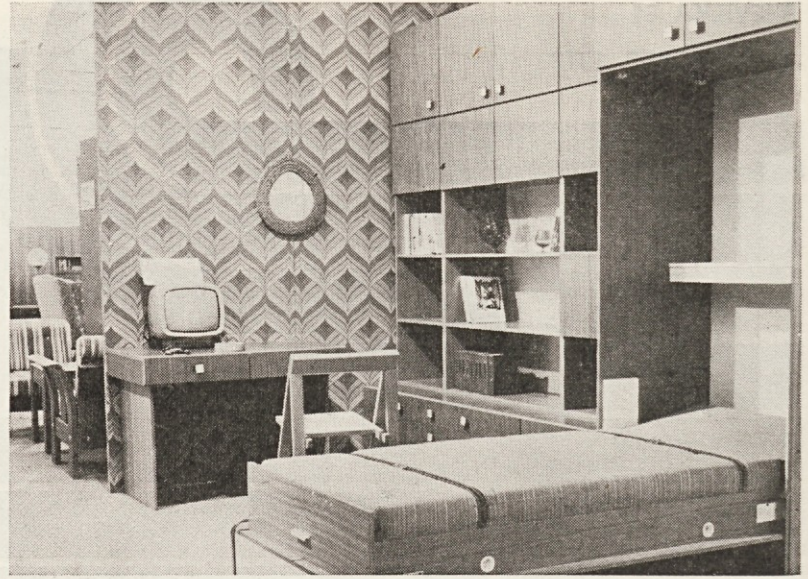
trebnimi dobavljenimi surovinami.

Karakteristično za doseženi letošnji obseg proizvodnje je povečanje delovne sile le za 1%. Tako lahko sklepamo, da nasploh v občini ni resnih problemov nezapo-

slenosti, ker so potrebe podjetja kazale več povpraševanja po delovni sili, zlasti kadrov z visoko in višjo izobrazbo.

Velik porast proizvodnje je vplival tudi na povečanje obsega plasmana na domačem trgu, kakor tudi na zunanjem trgu. V prvem polletju smo plasirali naše izdelke predvsem v izvoz, medtem ko smo se v III. tromesečju orientirali bolj na domače tržišče. Prav solidno se je plasirala na domačem tržišču sestavljivka BARBARA. Povpraševanje po tem izdelku se iz meseca v mesec veča, tako da je pričakovati ugodno prodajo v prihodnjih treh mesecih, ki so za prodajo pohištva skoraj vedno najugodnejši.

B. Mišič

Po Barbari je na trgu veliko povpraševanje

Prihodnje naloge komunistov

Nadaljevanje s 1. strani

lovnih organizacij, da bodo sami čutili potrebo po oblikovanju TOZD. Nemogoča je ocena manjših delovnih organizacij, da je velikost delovnih organizacij odločilna pri uveljavljanju ustavnih dopolnil. Prav tako ni sprejemljivo stališče vodstev dislociranih obratov, ki čakajo spodbude za ustanavljanje TOZD iz matičnih podjetij, namesto da bi bili sami pobudniki te akcije preko komisij, ki naj bi jih v ta namen tudi že oblikovali. Komisija za družbeno ekonomske odnose skupaj s komisijo pri Občinskem sindikalnem svetu bosta ponovno analizirali uveljavljanje ustavnih dopolnil tako, da bosta občinski komite ZK in predsedstvo občinskega sindikalnega sveta lahko v decembru dala oceno o uveljavljanju ustavnih dopolnil in ugotovila tudi, zakaj se dopolnila tako počasi uresničujejo.

ZK mora bolj kot doslej voditi tudi smotrno kadrovske politiko.

V delovnih organizacijah kadrovske službe niso razvite. Kadrovske programi se ne sprejemajo dolgoročno, premalo se upošteva moralno politična merila kandidatov za vodilna in vodstvena delovna mesta. Občinski komite bo obravnaval in ocenil uresničevanje sklepov 14. 28. in 29. seje CK ZKS o kadrovske politiki. To bodo morali storiti tudi komunisti v delovnih organizacijah. V naslednjem obdobju bo občinski komite razpravljala tudi o tem, kako se uresničujejo programi idejno političnega izobraževanja, dopolnil bo akcijski program komiteja, še posebno pozornost bo posvetil delovanju posameznih aktivov kot so: aktiv komunistov delavcev, aktiv direktorjev in predsednikov delavskih svetov, aktiv prosvetnih delavcev, aktiv mladih komunistov ter drugi občinski aktivni. Občinska konferenca ZKS v decembru bo ocenila, kako se izvajajo naloge, ki

izhajajo iz 3. konference ZKS o socialni diferenciaciji.

Nakazal sem samo nekatere neposredne naloge v prihodnjem obdobju, vsaka osnovna organizacija ZK sprejema glede na posebnost in sestav članstva svoje naloge, ki izhajajo iz potreb, razmer kraja in časa.

Vse naloge, ki so pred nami, je možno uresničiti le ob idejni enotnosti in sposobnosti članov ZK, zato ravno sedaj vse osnovne organizacije analizirajo delovanje svojih članov, kako delujejo v našem samoupravnem sistemu: v organih upravljanja, družbeno političnih organizacij, društvi, na odgovornih mestih v go-

spodarstvu, upravi itd. Ugotavljajo njihovo aktivnost, kako uresničujejo stališča Zveze komunistov tam kjer so odgovorni za izvajanje sprejetih stališč. V primeru pasivnosti in odnosov od stališč Zveze komunistov in lika ZK bomo take člane tudi izločili iz svojih vrst, istočasno pa bomo vključevali v svoje vrste napredne mlade ljudi, zlasti pa neposredne proizvajalce.

Mislím, da bomo komunisti tako enotno, kot smo sprejeli Titovo pismo, sprejeli tudi naloge, ki iz Pisma kakor tudi politične ocene v naši občini izhajajo. Odgovornost, da se sprejete naloge izvršujejo, je na komunistih, ob tem pa sem prepričan, da bodo zavestno pomagali vsi naši napredni delovni ljudje, ne glede v katerih organih in organizacijah delujejo.

J. Hren

Spoštovani bralci!

Uredniški odbor je na svojih zadnjih dveh sejah ugotavljal, da se krog sodelavcev našega glasila vse bolj oži. Zato se večkrat znajde v neprijetnem položaju: če naj glasilo izide — kar je prav gotovo v interesu vse naše delovne skupnosti — mora levji delež pri pisanju prispevati nekaj članov uredništva. Tako časopis seveda ne more biti javna tribuna delavcev, saj zgolj posamezna stališča ne morejo biti odraz celotnega javnega mnenja.

Prav v zadnjem času v okviru intenzivnejše politične dejavnosti na vseh ravneh poudarjajo tudi pomen informiranja pri krepitvi samoupravnih odnosov. Tudi na sestankih družbeno političnih organizacij in organov upravljanja v našem podjetju se to vprašanje večkrat pojavlja. Žal pa ostaja vse bolj pri načelu in besedah, pri konkretnih oblikah informiranja pa zatajimo. Menimo, da je naš obzornik ena izmed pomembnejših oblik informiranja v podjetju. Menimo tudi, da je dolžnost slehernega delavca, da informira o delu in problemih iz svojega delovnega okolja.

Zato upravičeno pričakujemo, da bo v prihodnje vse več članov naše delovne skupnosti s svojimi sestavki soustvarjalo in sooblikovalo naše glasilo, ki mora postati celovitejši odraz vsega dogajanja v podjetju.

Uredništvo

Slavnostna seja občinske skupščine

V počastitev občinskega praznika 19. oktobra, ko so leta 1941 partizanske enote napadle Lož, je skupščina občine Cerknica imela slavnostno sejo. Seja je bila v domu Jugoslovanske ljudske armade na Velikih Blokah. Za sedenje v tem kraju se je predsedstvo odločilo, kar je bilo na seji tudi povedano, da bi skupščina dala poudarek tudi temu področju v njegovem gospodarskem razvoju.

Predsednik občine je v svojem govoru orisal sedanji politični položaj, zlasti name n sedanjih izgrediv proti slovenski manjšini na Koroškem. Orisal je tudi trenutne gospodarske uspehe in težave občine.

Po slavnostnem govoru je predsednik odbora Zveze borcev tovariš TELIČ Jože podelil odlikovanje Orden bratstva in edinstva z zlatim vencem tovarišu ZIGMUNDU Janezu iz Starega trga, s katerim ga je odlikoval predsednik republike Tito za njegovo požrtvovalno delo.

Zatem so si prisotni ogledali garnizon Jugoslovanske ljudske armade in nekatera sredstva vojne tehnike. Prisotne so vojni starešine garnizona precej podrobno informirali o uporabnosti posameznih tehničnih sredstev.

Pevski zbor in učenci Osnovne šole pa so zapeli in recitali nekaj pesmi.

T. Kebe

Bloško jezero — neizkoriščene možnosti za razvoj turizma

Pred kongresom sindikata

V decembru, natančen datum še ni znan, bo osmi kongres Zveze sindikatov Slovenije. Z njim v zvezi sem imel kratek razgovor z našim delegatom tovarišem Valentinom Šubicem, instruktorjem v Tovarni pohištva Cerknica. Tovariš Šubic bo v imenu naše občine na osmem kongresu zastopal lesno industrijo.

»Na volilni konferenci sindikata občine Cerknica, ki je bila 4. oktobra, sem bil izvoljen za delegata. Iz občine Cerknica smo za 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije trije delegati,« je dejal tovariš Šubic. »Iz Kovinoplastike tovariš Pakiž in iz Gozdnega obrata Cerknica tovariš Franc Perko, ki bo zastopal družbene službe.«

Prav gotovo nam je občinska volilna konferenca dala nekaj

podlage in odprla nekaj vprašanj, ki jih bomo delegati skušali predložiti kongresu. Mnogo je nerešenih vprašanj v naši občini, takih, ki bi jih sicer lahko sami rešili, mnogo pa je tudi takih, ki jih prinaša sam družbeni razvoj.

Predvsem bodo zaključki občinske volilne konference podlaga naših stališč, ki jih bomo zastopali na kongresu.

Kaj pričakujemo od kongresa? Po eni strani bo prav gotovo dodatna obremenitev za delo v sindikalni organizaciji. Po drugi strani pa pričakujem predvsem to, da si bo sindikat začrtal pot za svoje prihodnje delovanje in si določil oblike dela, ki bodo organizirane v okviru samoupravnega sistema in še bolj izpopolnjene.

J. Klančar

Praznovali smo naš srebrni jubilej

Petindvajset let v življenju na sploh ne pomeni veliko. Veliko pa pomeni za delo v nekem podjetju ali za življenje okolja, v katerem podjetje deluje. Brest je v tem obdobju iz gospodarsko malo pomembnih žagarskih obratov prerasel v eno izmed največjih in najpomembnejših podjetij jugoslovanske pohištvene industrije. Brest je v tem obdobju ustvaril osnove za hitrejši in bogatejši gospodarski razvoj tega predela Notranjske

Vse pomembnejše prireditve v podjetju so bile letos v znamenju proslavljanja tega pomembnega jubileja: svečana seja centralnega delavskega sveta 25. maja s sprejemom jubilarov, ki že 25 let delajo v podjetju, in z imenovanjem nekdanjega glavnega direktorja tov. Jožeta Lesarja za častnega člana delovne skupnosti Bresta, III. lesariada in veliko gasilsko tekmovanje. Sklepne slovesnosti pa so bile od 21. do 25. oktobra.

SPREJEM JUBILANTOV IN UPOKOJENCEV

Sobota, 21. oktobra je bila posebej slovesna. Po vseh poslovnih enotah so se ob devetih zbrali Brestovi upokojujenci in skupaj z letošnjimi jubilarji dali praznovanju posebno obeležje. Prav ganljivo je bilo videti, kako še vedno prizadeto spremljajo vsa dogajanja na Brestu, kako se vse se se slehernega njegovega uspeha, sleherne pridobitve.

Posebna priznanja so bili deležni tudi letošnji jubilarji, ki so dobršen del svojega življenja prispevali k uspehom, rasti in razvoju podjetja. Pristrčni nagovori predstavnikov podjetja in organov upravljanja, stiski rok, čestitke, prijetni razgovori, obuja-

SIMULTANKA VELEMOJSTRA IVKOVA

Slabo vreme je tisto soboto onemogočilo nekaj športnih srečanj med predstavniki poslovnih enot. Zato pa so toliko bolj prišli na svoj račun ljubitelji šaha. Simultanka enega izmed najboljših jugoslovanskih šahistov velemojstra Ivkova je vzbudila tolikšno zanimanje, kot že zlepa ne kakšna prireditve v Cerknici. Igralni prostor je komajda sprejel vse, ki so si želeli ogledati napete šahovske boje.

RAZSTAVA FOTOGRAFIJ O RAZVOJU BRESTA

V ponedeljek, 23. oktobra je Salon pohištva, ki redno prireja razstave, spet sprejel svoje go-

bili povabljeni predstavniki občinske skupščine, družbeno-političnih in gospodarskih organizacij v občini, poslanca tov. Lesar in tov. Telič ter predstavniki organov upravljanja in poslovnih enot Bresta.

Potem, ko so si v Salonu ogledali razstavo fotografij o Brestu, dela kiparja — samouka Puntarja in Brestove pohištvene izdelke, so šli tudi na daljši ogled proizvodnih prostorov Tovarne

kjer jih je pozdravil tudi glavni direktor inž. Strle. V krajšem nagovoru je orisal razvoj podjetja, pri čemer je posebej poudaril ustvarjalno vlogo prejšnjega direktorja tov. Jožeta Lesarja, ob koncu nagovora pa je orisal tu-

S sprejema letošnjih jubilarov v Tovarni pohištva Cerknica

Razstavo je odprl predsednik centralnega delavskega sveta tov. Lavrenčič, ki je v krajšem nagovoru orisal razvojno pot podjetja od skromnih žagarskih začetkov do moderne industrije. Dovolj zgovorno pa so o tej razvojni poti pripovedovale tudi razstavljene fotografije in ne nazadnje razstavljeno pohištvo, ki prepričljivo prikazuje zadnje dosežke Brestove proizvodnje.

SPREJEM POSLOVNIH PARTNERJEV

V torek, 24. oktobra je bil v Salonu pohištva sprejem za naše najpomembnejše poslovne partnerje s finančnega področja, s področja prodaje in nabave ter predstavnike večjih slovenskih lesno-industrijskih in drugih podjetij.

ivernih plošč in Tovarne pohištva v Cerknici.

SREČANJE DELAVSKIH SVETOV POSLOVNIH ENOT

Zadnji dan slovesnosti, 25. oktober, je bil še posebej prazničen. Tega dne je bilo v okrašenih

di razvoj samoupravljanja. Med drugim je dejal:

»Brest je leta 1965 zastavil decentralizacijo samoupravljanja in delitve dohodka po poslovnih enotah. Novi ustavni amandmaji so samo potrdili pravilnost takšne usmeritve v poslovnih odnosih na Brestu. O večini življenj-

Velemojster Bora Ivkov na Brestu

nje spominov, vesela pesem — vse to je ustvarilo vtis resnično pristrčnega in spontanega praznovanja.

ste, le da je bilo tokrat vse v znamenju slovesnosti ob jubileju podjetja. Na otvoritev razstave fotografij o razvoju Bresta so

Letošnji jubilarji skupnih strokovnih služb

jedilnicah za vse člane delovne skupnosti Bresta za to priložnost posebej pripravljeno skupno kosilo.

Povezoanst in obenem samostojnost naših poslovnih enot pa pa je skoraj simbolično predstavljalo srečanje delavskih svetov teh enot. Skupaj so obiskali sleherni od poslovnih enot, si ogledali njihove proizvodnje prostore in izmenjali svoje izkušnje in poglede. Marsikdo izmed njih je prvič videl proizvodnjo v sosednjih enotah in spoznal njihove proizvodne in druge probleme. Nedvomno jim bodo ti obiski pri njihovem samoupravnem delovanju in odločitvah mnogo koristili, saj ob tem ne bodo videli samo lastnih težav. Omenim naj še, da so bili sprejemi v vseh tovarnah nadvse pristrčni.

Na koncu so se vsi zbrali v prejšnji delavski restavraciji,

sko najpomembnejših zadev samostojno odločajo delavski sveti poslovnih enot. Ta samostojnost se kaže pri sprejemanju letnih planov, delitve dohodka in osebnih dohodkov ter investicijskih naložbah. In to smer bomo še krepili, čeprav pri tem nismo in ne bomo smeli pozabljati na enotnost podjetja in naše skupne cilje, saj Brest ne bi bil to, kar je, če takšnih skupnih ciljev ne bi imeli.

Tako smo praznovali naš srebrni jubilej; s ponosom smo lahko govorili o petindvajsetih letih graditve Bresta. Že jutri pa bo treba spet poprijeti za delo, še z večjim elanom in odgovornostjo, vsak na svojem delovnem mestu, da nas hitri razvojni tok ne bi pregazil. Že jutri bomo morali govoriti o naši prihodnosti, da bomo lahko ob prihodnjem jubileju spet s ponosom govorili o naših uspehih. B. Levec

Razstavo fotografij o razvoju Bresta je odprl tov. Lavrenčič

Svečano in prisrčno po

Sobota, 21. oktobra, je bila vsa v znamenju Brestovih petindvajsetih let. Ta dan je bil po vseh poslovnih enotah sprejem za upokojenje in letošnje jubilate. Nemogoče bi bilo v enem sestavku zajeti vse tiste lepe in svečane trenutke, pa smo zaprosili naše sodelavce po poslovnih enotah, naj nam jih posredujejo...

Tovarna pobištva Cerknica

Letos je bila podelitev nagrad jubilatam še posebej svečana, saj so delavci poleg osebnega jubileja — deset, petnajst, dvajset in petindvajset let dela v podjetju, slavili še 25-letnico podjetja.

V Tovarni pobištva Cerknica sta bila letos 102 jubilaranta — z desetletnim delovnim stažem, 54 s petnajstletnim 31, z dvajsetletnim 13 in s petindvajsetletnim 4 delavci.

Vsakemu jubilarantu so že pri vrodu pripeli rdeč nagelj, ki je postal simbol delovnega jubileja.

Na sprejemu je jubilarante pozdravil tovariš Kebe Tone, direktor tovarne, ki je med drugim dejal: »Ko se danes oziramo nazaj, je Brest, zlasti pa Tovarna pobištva v Cerknici, zrasla v moderno tovarno. Naši proizvodi grede daleč čez naše meje. Zrasla je na prostoru, kjer je bil pred dvajsetimi leti še sadovnjak in več stanovanjskih poslopij, skromna zabojarna z nekaj lesenimi šupami, pod katerimi je zasilno tekla proizvodnja barak.

Vi, ki danes praznujete delovni jubilej, ste bili več ali manj glavni nosilci razvojnih bremen in preobrazbe zaostalega, industrijsko nerazvitega področja.

Cerknica in okolica sta po zahtevi tovarne bistveno spremenili svojo podobo, saj je Cerknica iz izrazito agrarne usmerjenosti njenega gospodarstva pred vojno in še nekaj let po njej vedno hitreje prehajala v delavsko-industrijsko naselje. Danes se v občini Cerknica s kmetijstvom ukvarja le še približno 18 odstotkov prebivalstva, vse ostalo pa je navezano na industrijo in na ostale dejavnosti, ki so se razvile na osnovi industrije. Zaposlenost v občini dosega 4200 občanov, kar predstavlja okrog 30 odstotkov vsega prebivalstva.

Ugotoviti je treba, da so temu v mnogočem prispevali svoj delež prav delavci, ki danes slavijo jubilej, kot pionirji in začetniki industrijskega razvoja tega področja. Znano je, da je bilo mnogo odpovedovanj na račun razvoja. Osebnih dohodkov so bili vrsto let med najnižjimi, ker so se sredstva pretapljala v izgradnjo, razširitev, modernizacijo. Danes lahko ugotovimo, da je tovarna zaključen kompleks in se bistveno na tem prostoru ne more širiti. V prihodnje bomo morali skrbeti le za manjše korekture ter za modernizacijo tehnoloških sredstev in naprav. Zato je realna možnost, da bo v naslednjem obdobju namenjenih nekoliko več sredstev za osebni standard zaposlenih, kar se v tem času tudi že pozna. V prihodnjem ob-

dobju bodo torej naša prizadevanja usmerjena predvsem na modernizacijo, na znižanje števila zaposlenih in na vlaganje v produktivnejša sredstva. Del sredstev bomo morali vlagati v nove dejavnosti. Razprave že tečejo o postopnem osvajanju nekaterih kemičnih proizvodov, ki se uporabljajo v pobištveni industriji. Če smo v tem prehojenem obdobju vedno znali poiskati pravi trenutek, treznost in zrelost, upam, da bomo to ohranjali tudi v prihodnje. Velik delež pri tem ima prav gotovo kolektiv, zlasti starejši delavci, ki so znali vedno trezno presojati in poiskati pravilno razmerje med osebnimi željami in med potrebami razvoja tovarne.«

»Želel bi,« je dejal tovariš Kebe, »da to prenašate tudi na mlajše delavce, da bodo znali kasneje pravilno vrednotiti naše napore

Seveda pa morajo po drugi strani starejši delavci imeti poslušni tudi za zahteve in težave mladih, ker so odraščali v drugačnih okoliščinah kot mi. Ta sedaj obraščajoča mladina ni bila lačna kruha, ni poznala grozot vojne in revolucije, zato na marsikatero vprašanje gleda drugače kakor mi. Zato moramo o naporih, ki jih je prispevala in jih še prispeva sedanja generacija, večkrat spregovoriti. Zahteve glede pogojev dela so danes dokaj drugačne kot so bile takrat, ko smo se zaposlovali mi.

Vsem delovnim jubilatam iskreno čestitamo in jim želimo veliko delovnih uspehov, pri tem pa veliko zdravja in osebne sreče.«

Sprejem upokoencev ob 25-letnici ustanovitve podjetja je bil v Tovarni pobištva Cerknica nadvse zanimiv in prijeten.

Predsednik sindikata tovariš Valentin Šubic je upokoence toplotno pozdravil in dejal, da ne moremo mimo dejstva, da se naših upokoencev ob primernih priložnostih ne bi spomnili. Brž ko se zgodi kaj pomembnega v podjetju, že si rečemo, da moramo o tem obvestiti tudi naše upokoence, ki so toliko prispevali k rasti in razvoju podjetja. In prav je, da nit, ki veže vsakega upokojenca z Brestom, ni pretrgana. Po drugi strani pa je to tudi dolžnost mlajših, da jim pokažejo uspehe, ki so bili doseženi v zadnjem času.

»Tudi mi smo srečni, da se podjetje razvija in da dosegate uspehe, ki jamčijo prihodnji razvoj

Letošnji jubilaranti v Tovarni pobištva Cerknica

Bresta«, so dejali mnogi upokojeneci.

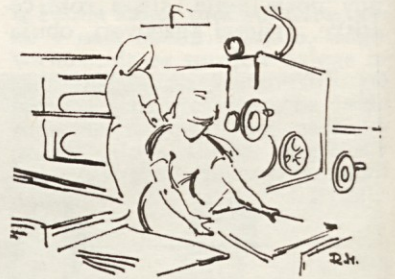
Po ogledu tovarne so se upokojeneci, ki jih je bilo okrog osemdeset, zbrali v novi delavski restavraciji.

Lepo je bilo videti, kako so bili veseli vsake najmanjše pozornosti, ki so je bili deležni.

Kmalu je med njimi zavladalo veselo razpoloženje. Tudi zaplesali in zapeli so.

»Takega srečanja si še želimo,« so dejali. Srečni so bili tudi zato, ker se Brest razvija tudi sedaj, ko z delom in z gospodarjenjem nadaljujejo mlajši.

J. Klančar

Tovarna pobištva Martinjak

»25 let Bresta« je z velikimi črkami pisalo na slavlolu pred Tovarno pobištva Martinjak in spominjalo na petindvajsetletno pot naših delovnih ljudi, ki so v tem obdobju delili vse dobro in zlo ter prispevali velik delež k uspehom, na katere je ponosen ves kolektiv.

Ob slovesnosti, ki je bila 21. oktobra in na kateri so bili zbrani vsi naši upokojeneci in jubilaranti, sem čutil potrebo, da povprašam posameznike za nekaj spominov na preteklo obdobje.

Tovariš Miro Vinkler je sedaj upokojenec in stanuje na Rakeku. Bil je eden izmed Brestovih pionirjev; še vedno je čil in zdrav, kar kažejo tudi njegova sedanja prizadevanja, saj še vedno aktivno dela v družbenopolitičnih organizacijah in je predsednik društva upokoencev. Dejal je:

»Dobro se spominjam leta 1947, ko je bil podpisan akt o ustanovitvi podjetja. Precej delavcev je takrat čutilo nekakšno nezaupanje, ker jim je bilo premo pojasnjeno, za kaj gre. Začetki so bili zelo težki, vendar se je delovna morala z dobro voljo in razpoloženjem ljudi iz dneva v dan bolj krepila, tako da je prav naš kolektiv začel spodbujati še ostale v podjetju. Uvedli so tekmovalni sistem med Brestovimi obrati. Zmagal je Martinjak in dobil prehodno zastavico. Dobro se spominjam, ko smo bili na sestankih pohvaljeni, da delamo v redu in da je naš takratni proizvod rentabilen in najcenejši v podjetju.

Morda je bil prav zato na volitvah v organe upravljanja leta 1950 izvoljen za predsednika DS podjetja člana našega kolektiva tovariš Franc Intihar.«

Tudi Alojz Gornik je upokojenec in stanuje v Grahovem. Na Brestu je bil zaposlen od njegovih začetkov. Od leta 1949 do 1955 je bil obratovodja tovarne. Takole mi je pripovedoval:

»V letih, ko sem bil obratovodja obrata Martinjak, ni bilo lahko delati. V vodstvu obrata smo bili samo trije uslužbenci. Kot obratovodja sem moral skrbeti

za proizvodnjo, za nabavo surovin in materiala, pa tudi za sprejemanje nove delovne sile, ki jo je bilo v tistih časih zelo težko dobiti. Ljudje, ki so se bavili s kmetijstvom, so gledali na industrijsko zaposlitev z nekakšnim podcenjevanjem, z nezaupanjem. Kasneje so se začele te stvari z vedno večjo krepitvijo našega samoupravljanja počasi popravljati. Najtežji trenutki, ki sem jih doživel, so bili takrat, ko nam je zgorela tovarna. Težko bi opisal, kako smo se vsi trudili, da bi obnovili tovarno in nadaljevali že utrjeno industrijsko proizvodnjo. Cilji so bili doseženi, rezultat pa nam je živa priča današnji ogled tovarne.«

Tovarišica Anica Turk je jubilarantka s petnajstletno nepreki-

njeno delovno dobo v Tovarni pobištva Martinjak. Povedala je:

»Skoraj ne morem verjeti, da sem že toliko časa v tovarni. Spominjam se let, ki so bila za nas vse en sam napor. Pogoji, pod kakršnimi smo delali — pri tem mislim predvsem na staro pakirno — so bili nemogoči in so se do danes bistveno spremenili. V tem trenutku, ko smo tu zbrani, si želim le to, da bi še naprej zdrava delala in delila uspehe z vsem kolektivom.«

Takih in podobnih pogovorov je bilo še in še. Vsi prisotni, zlasti pa upokojeneci, so ob slovesu izrazili enotno željo, da bi se še večkrat zbrali na podobnih srečanjih.

I. Škrabec

Tovarna pobištva Stari trg

Sobota 21. oktobra, je bila pust in deževen dan — vse prej kot primeren za slavlje, ki je bilo pred nami — za sprejem jubilarantov in upokojenih članov kolektiva ob 25. obletnici podjetja. To je povzročilo, da je bila napetost kuharic še večja. V jedilnici, kjer naj bi bil sprejem, so hitele z zadnjimi pripravami. Kljub temu, da je bilo za sprejem slavljenecov že vse nared, so se pojavljala vprašanja: je videz prostora in omizij lep, je vse na svojem mestu, ne bo česa manjkalo, bo dovolj prostora za vse in podobno.

Dekleta so pripravljala šopke nageljnov za slavljenca in pomagala kuharicam postoriti še to in ono.

Končno, nekaj pred deseto uro, se je napetost pomirila. Vse je bilo pripravljeno za goste. Pogled v jedilnico je bil tak, kot bi pričakovali »ta mlado« v hišo.

Medtem so že začeli prihajati prvi povabljeni. Dekleta so vsakemu pripela nagelj in zaželela dobrodošlico. Tu se je bilo v začetku nekaj »zataknilo«. Na katero stran se nagelj pripne: na levo ali na desno? Tudi to vprašanje je bilo kmalu rešeno. No,

sicer pa to ni važno — ob pogledu na dekle tega tako nihče ne bi opazil, pa tudi če bi, bi ji to z veseljem oprostil.

Po krajšem medsebojnem pozdravljanju in rokovanju so gostje posedli za mize.

Direktor poslovne enote tovariš Plaz je vsem skupaj zaželel dobrodošlico ter imel kratek pozdravni nagovor. Upokojenim članom je v imenu kolektiva podaril knjige kot priznanje za njihovo delo in trud, jubilaranti pa so dobili denarne nagrade. Nato je vse skupaj povabil na ogled tovarne. Upokojeni člani niso skrivali občudovanja nad novimi delovnimi prostori, novimi stroji ter delovnimi pogoji, pa tudi nad izdelki. Nekateri se tako rekoč niso več znašli, kje so bila nekoč njihova delovna mesta, saj je vse spremenjeno. Zanimale so jih vse podrobnosti, saj so bili spet v okolju, v katerem so delali vrsto let. Po obhodu tovarniških prostorov so se vrnili v menzo, kjer je bil pripravljen narezek in še nekaj za »splakovanje grla«. Razvili so se živahni pomenki. Jubilaranti so se pomešali med upokoence in obratno. Nastalo

Konec na 5. strani

Čestitka jubilarnti

vseh poslovnih enotah

Nadaljevanje s 4. strani

je vedro in pristrčno vzdušje, iz katerega se je kmalu oglasila tudi pesem.

Kranjci pa ne bi bili Kranjci če bi si ob podobnih priložnostih ne bi zaželeli tudi glasu harmonike s pristnimi domačimi melodijami.

Tudi harmonika se je kmalu pojavila na slavlju. Matevž Mlakar — eden izmed najstarejših upokojencev, je spretno pritiskal na njene gumbke, čeprav po letih ni mnogo mlajša od njega, sta se lepo ujemala. Jubilant Franc

Kandare se je globoko priklonil »teti Johanci« in jo v ritmu valčka poskočno zavrtel — s tem je bil ples tudi odprt.

Vedro razpoloženje se je nadaljevalo do poznega popoldneva in bi se verjetno še naprej, če eden od slavlencev ne bi ugotovil, da bo kmalu odpeljal zadnji vlak; vsaj tako je sklepati, ko je od čuvaja po vsej sili zahteval vlakovno vozovnico za pot v Nadlesk. Če jo je dobil, ne vemo. Vemo pa to, da je obiskal še precej postaj, nakar je šel domov peš.
F. Mlakar

Tovarna lesnih izdelkov Stari trg

Tudi v Tovarni lesnih izdelkov Stari trg so se v soboto, 21. oktobra zbrali upokojenci in jubilanti iz te poslovne enote, da bi ob podelitvi nagrad skupaj proslavili tudi 25-letnico podjetja.

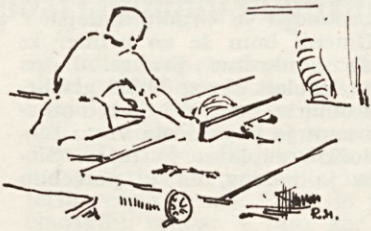
Srečanje je uspelo v splošno zadovoljstvo vseh, zlasti starejših upokojencev.

Upokojence in jubilate je sprejel in jim zaželel prijetno razpoloženje predsednik delavskega sveta tovariš Tomaž Krek. Direktor poslovne enote pa je opisal razvoj poslovnice in podjetja BREST. Po razdelitvi nagrad jubilantom in knjižnih daril pa se je veselo razpoloženo nadaljevalo.

Zanimivo je bilo poslušati in videti stare tovariše in delavce, ki so se ob tej priložnosti sestali in obujali spomine na pretekle dni, na čas, ko so bili še sami aktivni delavci Bresta oziroma delavci na Marofu v stari Jugoslaviji in danes. Nekaj starejših delavcev sem povprašal o njihovih vtisih.

Franc Zabukovec iz Loža je star osemdeset let. Delal je na Marofu od leta 1922 do leta 1950. »Zelo sem bil zadovoljen srečanja s starimi tovariši. Marsikateri spomin smo obudili. Danes je seveda drugače kakor je bilo takrat, ko smo še mi delali. Malice smo nosili s seboj, ni bilo jedilnice in toplega obroka kot danes. V mrazu in dežju smo morali delati za nekaj dinarjev na uro. Pa še dobro je bilo, če si

bil zaposlen, sicer bi težko preživljal številno družino. Najbolj mi je ostalo v spominu, ko smo leta 1929, ko je bila najhujša zima, kar se jih spominjam v svoji starosti, prekinili delo zaradi mraza. Toda zato nismo bili plačani, še tako so nam odbijali ure, če je kdo zamudil na delo ali če je bilo slabo vreme. Pa kaj bi obujal spomine na težke čase, saj

jih poznate! Danes je boljše in lepše, samo škoda, da smo že tako stari. Rad bi videl tovarno tudi od znotraj, pa se ni nihče spomnil, da bi nam jo pokazal.»

Anton Kržič, star petinšestdeset let, je pripovedoval: Na Marofu sem delal štirideset let. Sam veš, kako je bilo prej. Danes je drugače. Prej smo hodili delat peš in v zaštitih hlačah, ker je bilo težko kupiti nove. »Cajhaste« hlače so bile 375 dinarjev, zaslužili pa smo 150 dinarjev tedensko. Toda tudi za hrano je bilo treba odšteti. Jaz namreč nisem imel družine. Toda tisti, ki so imeli številne družine, so zares težko shajali. Srečen si bil

Z rastave fotografij o razvoju Bresta

lahko, če si bil sploh zaposlen, čeprav se je bilo treba na vsakem koraku podrežati tedanji gospodi.»

Med nami pa je bil tudi najstarejši udeleženec Alojz Znidaršič iz Starega trga. Star šestinosemdeset let. Na Marofu je delal od leta 1924 do leta 1951.

»Prav srečen sem bil, ko sem dobil povabilo delavskega sveta, naj pridem na 25-letnico BRESTA. Rad bi videl tovarno tudi od znotraj, pa nam tega niso pokazali. Knjigo, ki sem jo dobil v spomin, bom skrbno shranil, čeprav ne morem več brati.

Veste, kaj vam povem? Sedaj bi morali priti pogledat tedanji delodajalci, kako se da olajšati delo in fizično trpljenje delavca. Delati smo morali za kakršenkoli denar. Ljudje, ki niso mogli dobiti zaposlitve, so šli pa v Francijo.

Avtomobilov ni bilo — tako kot danes; pa še kateri pravijo, da ni dobro. Taki ljudje bi morali preizkusiti tudi drugačen režim, pa bi potem znali ceniti demokracijo in samoupravljanje. Danes lahko tudi kritiziraš, kar je slabega. Prej si bil takoj ob delo, če si kaj rekel. Samo, da bi šlo še naprej tako in da bi bil mir. Tega si še najbolj želim.»

Skupne strokovne službe

V soboto, 21. oktobra so se tudi upokojenci in jubilanti s skupnih strokovnih služb zbrali v stari delavski restavraciji. Pozdravne besede z opisom razvojnih poti BRESTA je prispeval direktor skupnih strokovnih služb Danilo Mlinar. V imenu sindikalne organizacije pa je vse prisotne pozdravil France Sterle.

Po razdelitvi denarnih nagrad jubilantom in knjižnih daril upokojencem je bila zakuska, zatem pa so kmalu zaživel živahni pogovori med sedanjimi in upokojenimi člani delovne skupnosti o tem, kakšni so bili pogoji dela in gospodarjenja takrat, ko je BREST začel svojo rast in danes, ko je dosegel že toliko gospodarskih uspehov. V pozni popoldanski uri so se razšli s skupno željo, da bi se kmalu spet lahko našli na podobnem srečanju.

S. Bogovčič

Upokojenci in jubilanti SKS

NAŠI LJUDJE

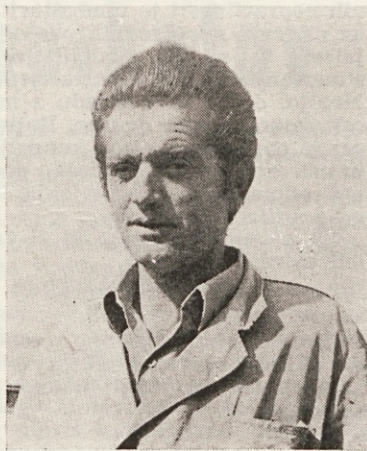
Vinko Avsec je na Brestu zaposlen že dvaindvajset let in je instruktor v zabojarni Tovarne lesnih izdelkov Stari trg. Ko sem mu omenil, da bi ga kot dolgoletnega člana delovne skupnosti predstavil v našem Obzorniku, je nasmejan privolil. Takole je pripovedoval:

»Med vojno sem bil še otrok, pa vendar sem večkrat videl partizane kakor okupatorja. Doma sem namreč s Knežje njive. Tam sem se rodil in dorastel, dokler se nisem zaposlil na Marofu leta 1947. Takrat je bila tam samo žaga. Rezali smo predvsem za obnovo. Leta 1954 pa je bila zgrajena zabojarne, v kateri smo izdelovali zaboje vseh vrst, predvsem pa zaboje za sadje in kvas. Naši izdelki so bili med prvimi, ki smo jih na Brestu sploh izvažali. Takrat je bila to zelo zanimiva proizvodna panoga za domače in tuje tržišče. Kartonažna in plastična embalaža pa sta leeno izpodrivali. Tako smo dobivali vedno manj naročil. Precej časa smo izdelovali še zaboje za perutnino, zaradi manjših naročil pa smo tudi to opustili. Sedaj izdelujemo le še ladijski pod

in palete predvsem za domače tržišče. Zabojarne zaposluje sedaj le še šestnajst ljudi, poprej pa nas je bilo zaposlenih tudi do štirideset in več. Predvsem dela v tem oddelku ženska delovna sila.»

Tako Vinko, inštruktor zabojarne, pripoveduje o postopnem opuščanju proizvodnje zabojev. Zdi se, kot da mu je žal, da embalaža v proizvodnem programu ni več tako cenjena kot nekdanj in kjer si je tudi sam v teh letih največ prizadeval. Zabojarne počasi tone v pozabo in verjetno malokdo na Brestu sploh ve, da še deluje. Kakor da ga je nekaj prizadelo in kakor da mu je žal za njegove dolgoletne izkušnje v tej proizvodnji. Tako je Vinko pripovedoval o svojem delu in spremembah, ki jih današnji razvoj terjaja na marsikaterem področju dela.

Nazadnje sem ga še vprašal, kaj počne v prostem času in s čim se ukvarja doma. »Nimam kakšnega posebnega konjička,« pravi. »Pred leti sem si zgradil hišo v Vrhniku. Tam sem se nastanil z ženo in dvema mladoletnima otrokoma. Žena dela v Ko-

Vinko Avsec

vinoplastiki in morava zato pač izmenoma paziti na otroke. Popoldne prevzamem doma gospodinjstvo, če imam kaj časa, pa delam še kaj okrog hiše kakor večina ostalih delavcev. Avtomobila nimam in ga menda tudi ne bom imel, ker so otroci še majhni in je z njimi veliko stroškov, pa tudi posojilo za hišo še odplačujem.»

To je podoba enega izmed naših delavcev, ki so najdalj v naši delovni skupnosti: skrb v tovarni, skrb za družino, skromnost in prizadevnost...

M. Šepec

Premalo pozornosti tehničnim izboljšavam

O tej temi smo v našem glasilu že večkrat pisali. Odziv oziroma rezultati pa so bili precej skromni. Mesec ali dva po objavljenem članku je bilo sicer čutiti nekoliko več aktivnosti, potem pa je šlo vse skupaj zopet v pozabo.

Člani uredniškega odbora so na zadnji seji razpravljali tudi o tem vprašanju in so menili, da bi bilo umestno pričeti s stalno rubriko o novotarstvu in racionalizatorstvu. Uredniški odbor je namreč trdno prepričan, da je na tem področju mnogo več storjenega, kot pa je znanega širšemu krogu bralcev. S tem, ko bi pričeli s stalno rubriko, bi seznanili vso delovno skupnost s problemi in dosežki, ki sta jih posameznik

ali poslovna enota na posameznem področju dosegla. S posredovanjem informacij bi enake probleme tudi v drugih poslovnih enotah reševali hitreje.

Prav gotovo pa bi bila popularizacija takih primerov, ki jih dosežejo posamezniki ali skupine, tudi moralno priznanje, ki je večkrat bolj učinkovito kot ne vem kakšna nagrada. Istočasno pa bi pričeli s pobudo, ki bi bila koristna za vse, saj pomeni delati kvalitetneje in ceneje — biti bolj konkurenčen na trgu, lažje plasirati blago. To pa je naša osnovna naloga.

Torej, z besedo in dejanji na dan!

T. Kebe

